

NOTAT TIL FOLKETINGETS EUROPAUDVALG

28. januar 2014

Samlenotat vedr. rådsmøde (konkurrenceevne) den 20. februar 2014

Indholdsfortegnelse

4. Infrastrukturforslaget, KOM(2013) 147	2
5. Industriel konkurrencedygtighed:	13
(a) En industriel renæssance i Europa, KOM(2014) 14.....	13
(b) En vision for et indre marked for industriprodukter, KOM (2014) 25	20
6. Europæisk semester 2014 – indre markeds- og industriaspekter.....	26
(a) Årlig vækstundersøgelse 2014, KOM(2013) 800	26
(b) Rapport om integration i det indre marked, KOM(2013) 785	31

4. Infrastrukturforslaget, KOM(2013) 147

Revideret notat. Ændringer er markeret med fed og kursiv.

1. Resumé

Kommissionen har den 26. marts 2013 fremlagt forslag til forordning, der skal sikre en reduktion af omkostningerne (fx graveomkostninger) i forbindelse med udrulning af højhastighedsbredbånd i hele EU. Reduktionen skal bl.a. ske gennem koordineret etablering og anvendelse af kommende og allerede eksisterende infrastruktur, der kan bruges til at udbrede højhastighedsbredbånd.

Tiltagene i forslaget til forordning omhandler primært følgende fem hovedområder:

- 1. Bedre overblik over eksisterende fysisk infrastruktur med henblik på deling, eventuelt gennem en central informationstjeneste*
- 2. Koordinering af anlægsarbejder*
- 3. Forenkling af komplekse og tidskrævende tilladelsesprocedurer i forhold til etablering af infrastruktur gennem en central informationstjeneste*
- 4. Nye bygninger og bygninger, der gennemgår renovering, skal forberedes til højhastighedsbredbånd*
- 5. Etablering af nationalt konfliktløsningsorgan*

På baggrund af et ønske fra et flertal af medlemslandene præsenterede det litauiske formandskab den 19. december 2013 en justeret tekst til forslag til direktiv. Det er ikke endeligt vedtaget at ændre instrumentet fra en forordning til et direktiv.

Forslaget vurderes at have lovgivningsmæssige og visse statsfinansielle konsekvenser.

2. Baggrund

Kommissionen har ved KOM(2013) 147 af 26. marts 2013 fremlagt forslag til forordning om foranstaltninger for at reducere omkostningerne ved udbygning af højhastighedsnet til elektronisk kommunikation. Forslaget er oversendt til Rådet den 4. april 2013 i dansk sprogversion.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 114 og skal behandles af Rådet og Europa-Parlamentet i fællesskab efter den almindelige lovgivningsprocedure i TEUF artikel 294. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Med lanceringen af den digitale dagsorden for Europa under Europa 2020-strategien understregede Kommissionen et særligt behov for at reducere omkostningerne forbundet med udrulning af højhastighedsbredbånd i hele EU som forudsætning for at kunne etablere et velfungerende indre marked, herunder det digitale indre marked.

På mødet i Det Europæiske Råd den 1.- 2. marts 2012 blev der opfordret til at gøre en indsats på EU-niveau for at sikre en bedre bredbåndsdækning ved at nedbringe etableringsomkostningerne, og i Akten for Det Indre Marked II blev området udpeget som et af de 12 nøgletiltag, der kan øge væksten, beskæftigelsen og tilliden til det indre marked.

På baggrund af et ønske fra et flertal af medlemslandene præsenterede det litauiske formandskab den 19. december 2013 en justeret tekst til forslag til direktiv. Det er ikke endeligt vedtaget at ændre instrumentet fra en forordning til et direktiv.

3. Formål og indhold

Forordningens overordnede sigte er at reducere omkostningerne ved udbredelsen af højhastighedsforbindelser på mindst 30 Mbit/s samt gøre udrulningen heraf så effektiv som mulig og dermed forbedre forholdene for et velfungerende indre marked, herunder det digitale indre marked. Forudsætningen er, at det blandt andet kan ske ved at sænke barriererne for markedsadgangen og ved at investere i området.

Redskaberne til dette vil eksempelvis være at åbne yderligere op for deling af eksisterende fysisk infrastruktur og øge koordinering af gravearbejder. Kommissionen vurderer, at de nye regler kan reducere omkostningerne ved udbredelsen af højhastighedsforbindelser med 20-30 procent og dermed give erhvervslivet i EU besparelser på mellem 300 og 450 mia. kr.

Forslaget lægger op til, at der skabes mere åbenhed om eksisterende fysisk infrastruktur, også på tværs af sektorer. Dermed skal der foruden teleområdet også være mulighed for at anvende fysisk infrastruktur inden for gas, el, varme, vand, spildevandshåndtering, kloakering og transport, inklusiv jernbanenet, vejnet, havne og lufthavne til at udbrede højhastighedsforbindelser, hvor det måtte være relevant. Det kunne fx være eksisterende kabelkanaler, rørledninger, mandehuller, gadeskabe, pæle, master, antenneanlæg, tårne og andre støttekonstruktioner. Anvendelsen skal ske på fair og rimelige vilkår og betingelser, også hvad angår pris.

Tiltagene i forordningen omhandler primært følgende fem hovedområder:

1. Bedre overblik over eksisterende fysisk infrastruktur med henblik på deling, eventuelt gennem en central informationstjeneste.
2. Koordinering af anlægsarbejder.
3. Forenkling af komplekse og tidskrævende tilladelsesprocedurer i forhold til etablering af infrastruktur gennem en central informationstjeneste.
4. Nye bygninger og bygninger, der gennemgår renovering, skal forberedes til højhastighedsbredbånd.
5. Etablering af nationalt konfliktløsningsorgan.

Bedre overblik over eksisterende fysisk infrastruktur med henblik på deling (artikel 3+4)

Deling af fysisk infrastruktur (fx kabelkanaler, gadeskabe mv.) kan reducere anlægsudgifterne til etablering af højhastighedsforbindelser og dermed øge incitamentet til investeringer i øvrig højhastighedsinfrastruktur. Deling forudsætter imidlertid, at der er en tilgængelig viden om, hvor der allerede er eksisterende fysisk infrastruktur. Forslaget lægger op til, at oplysninger om eksisterende fysisk infrastruktur ved anmodning skal udleveres til anden part, evt. via en central informationstjeneste. Oplysninger om eksisterende fysisk infrastruktur kan ifølge forslaget dog også overgå til rekvirent direkte fra infrastrukturejer på baggrund af skriftlig anmodning.

Koordinering af anlægsarbejder (artikel 5)

Ved etablering af højhastighedsforbindelser er anlægsarbejdet, fx opgravning af veje for at nedlægge fiberkabler, en meget stor udgiftspost. Udgifterne til etablering af højhastighedsforbindelser er forskellige i land- og byområder, men ifølge Kommissionen udgør anlægsarbejde i nogle områder op mod 80 procent af omkostningerne ved at etablere højhastighedsinternettet.

Forslaget lægger op til, at koordinering af anlægsarbejder forbedres, således at netoperatører får mulighed for at forhandle aftaler med andre leverandører af infrastruktur. Det betyder eksempelvis, at flere operatører vil kunne dele udgifterne til gravearbejde mellem sig, hvis de graver sammen. Især virksomheder, som udfører helt eller delvist offentligt finansierede anlægsarbejder, skal være åbne over for at koordinere anlægsarbejder.

Forenkling af komplekse og tidskrævende tilladelsesprocedurer i forhold til etablering af infrastruktur (artikel 6)

Komplekse og tidskrævende procedurer for at få de nødvendige tilladelser til etablering af højhastighedsinfrastruktur kan medvirke til at forsinke og reducere udrulningen af højhastighedsinfrastruktur.

Forslaget lægger op til, at komplekse og tidskrævende tilladelsesprocedurer forenkles. Derudover lægges der op til, at en ansøger skal få en tilladelse eller afslag inden for seks måneder. For at forenkle ansøgningsprocessen yderligere lægger forslaget op til, at det via en central informationstjeneste skal være muligt dels at få adgang til oplysninger om vilkår og procedurer for bestemte anlægsarbejder, dels at ansøge om tilladelse til etablering af højhastighedsforbindelser, herunder gravetilladelse.

Nye bygninger og bygninger, der gennemgår renovering, skal forberedes til højhastighedsbredbånd (artikel 7+8)

Det fremgår af forordningen, at det kan være meget bekosteligt at etablere højhastighedsforbindelser i eksisterende bygninger. Derfor lægger forslaget op til, at alle nybyggerier og bygninger, der bliver gennemgående renoveret, skal forberedes til højhastighedsforbindelser. Det er dog muligt for medlemslandene at fastsætte undtagelser på dette område, hvis omkostningerne ved at opfylde forpligtelserne er uforholdsmæssige store i forhold til gevinsterne.

Samtidig lægges der op til, at udbydere af offentlige kommunikationsnet kan få adgang til eksisterende højhastighedsforberedt fysisk infrastruktur på rimelige vilkår, hvis duplikering er teknisk umulig eller økonomisk ineffektiv.

Etablering af nationalt konfliktløsningsorgan (artikel 9)

Enhver afvisning eller tvist om vilkår for adgang til og gennemsigtighed om eksisterende fysisk infrastruktur samt uenigheder i forbindelse med samgravning overdrages som udgangspunkt til den nationale tilsynsmyndighed på teleområdet.

Forslaget giver også mulighed for nationalt at fastholde de påkrævede tilsynsopgaver hos de myndigheder, der allerede i dag har kompetencen og beføjelserne hertil.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Forordningsudkastet bliver behandlet af Europa-Parlamentets Udvalg om Industri, Forskning og Energi (ITRE). Edit Herczog (S&D, HU) er valgt til ordfører.

Der foreligger endnu ikke en udtalelse, men i udkast til betænkning (dok nr. 2013/0080(COD)) gives der udtryk for en overordnet positiv holdning til forslaget formål med henvisning til, at en digital infrastruktur af høj kvalitet og hastighed spiller en afgørende rolle for alle sektorer i samfundet og EU's konkurrenceevne globalt. Der lægges vægt på, at regler på området bygger på god praksis og ikke hæmmer medlemsstaternes beføjelser og muligheder for at tilrettelægge arbejdet under hensyn til nationale forhold. Det fremgår endvidere af udkastet til betænkning, at forslaget vurderes at være i overensstemmelse med proportionalitets- og subsidiaritetsprincippet. For så vidt angår kortlægning af infrastruktur bør der fra EU's side stilles finansieringsmuligheder til rådighed, og der peges i den forbindelse på anvendelse af midler fra Connection Europe-faciliteten hertil. Af konkrete ændringer stilles blandt andet forslag om ændring af instrument fra en forordning til et direktiv, om indførelse af en europæisk mærkningsordning for bygninger, der er klar til næstgenerationsnetadgang (NGA) samt forslag til præciseringer således, at udbyderes fremtidige forretningsplaner sikres, og at konkurrencefølsomme oplysninger i den forbindelse beskyttes.

Den 28. november 2013 afholdt ITRE en afstemning om udvalgsmedlemmernes ændringsforslag. En række af udvalgsmedlemmernes ændringsforslag er medtaget i den justerede tekst til forslag til direktiv, som det litauiske formandskab præsenterede den 19. december 2013. De omhandler navnlig ændring af instrumentet fra forordning til et direktiv, indførelse af en mærkningsordning, præciseringer og tilføjelser til undtagelser til visse af forslagets krav, herunder hensynet til sikkerhed og sundhed og udbydernes fremtidige forretningsplaner, samt justeringer, så det tydeligt fremgår, at forslaget respekterer den private ejendomsret.

5. Nærhedsprincippet

Det er Kommissionens vurdering, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Kommissionen fremhæver i den forbindelse nødvendigheden af EU-regulering på området, da nationale regler og administrative procedurer hindrer etableringen af et velfungerende indre marked, herunder særligt det digitale indre marked. Manglende bredbåndsadgang i områder af EU udgør en barriere for udvikling og øget vækst blandt europæiske virksomheder, har negativ betydning for Europas konkurrenceevne og begrænser investering og samhandel på tværs af grænser.

Kommissionen bemærker dertil, at forskellig regulering af netudbygningen gør det dyrere at få adgang til de nationale markeder, hindrer at stordriftsfordele på tjeneste- og udstyrsniveau udnyttes og hæmmer fremkomsten af nye tjenester på net med meget høj hastighed, der fungerer

gnidningsløst på tværs af grænserne. Udbygningen af abonnentledninger (den del, som forbinder den enkelte kunde til det overordnede net) er ofte reguleret af bestemmelser og procedurer, der forvaltes på lokalt plan, som indirekte kan påvirke den frie udveksling af tjenesteydelser og berettigede indgreb fra EU's side.

Det er regeringens vurdering, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Regeringen har i den forbindelse bl.a. lagt vægt på, at EU tidligere har lovgivet på området på grundlag af TEUF artikel 114 i forbindelse med forordning nr. 2887/2000 af 18. december 2000 om ubundet adgang til abonnentledninger. I Danmark betød det, at andre end TDC kunne benytte TDC's fysiske kobberledninger til at levere telefoni og bredbånd. Derudover er der lagt vægt på, at medlemsstaterne kan tilrettelægge og fordele de opgaver, som forslaget fastsætter – fx etablering af en central informationstjeneste om udstedelse af tilladelser, tiltag for øget gennemsigtighed samt konfliktløsning – til de myndigheder eller organer, der nationalt anses for de mest kompetente hertil.

6. Gældende dansk ret

Lov nr. 169 af 3. marts 2011 om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, lov nr. 663 af 10. juli 2003 om etablering og fælles udnyttelse af master til radiokommunikationsformål m.v., lov nr. 393 af 10. juni 1997 om graveadgang og ekspropriation m.v. til telekommunikationsformål samt lovbekendtgørelse nr. 578 af 6. juni 2011 om registrering af ledningsejere regulerer store dele af forslagets indhold om samgravning og koordineret anvendelse af infrastruktur i forbindelse med udrulning af IKT-infrastruktur.

Lov om offentlige veje, jf. lovbekendtgørelse nr. 1048 af 3. november 2011 og lov nr. 1537 af 21. december 2010 om private fællesveje, som regulerer tilladelser til at grave og råde over vejarealer. Gravetilladelser udstedes i dag af Vejdirektoratet for så vidt angår de nationale veje og af de enkelte kommuner som vejmyndighed for så vidt angår kommunale veje og private veje.

7. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Det vurderes, at forslaget vil have visse lovgivningsmæssige konsekvenser. Dette gælder navnlig, såfremt instrumentet ændres fra en forordning, som er direkte anvendelig i medlemslandene, til et direktiv med krav om efterfølgende national implementering. Endelig stillingtagen til implementeringsansvar vil i den forbindelse finde sted. Såfremt forslaget vedtages i form af et direktiv, vurderes det, at særligt følgende lovgivning vil kunne blive berørt: Lov nr. 169 af 3. marts 2011

om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, lovbekendtgørelse nr. 578 af 6. juni 2011 om registrering af ledningsejere samt lov om offentlige veje, jf. lovbekendtgørelse nr. 1048 af 3. november 2011 og lov nr. 1537 af 21. december 2010 om private fællesveje.

Statsfinansielle konsekvenser

Det vurderes, at forslaget vil kunne have visse statsfinansielle konsekvenser, fx øgede administrationsomkostninger forbundet med tvisthåndtering, tilsyn med reglerne, samt evt. udbygning eller samordning af eksisterende digitale systemer. Konsekvenserne vil afhænge af forslagets endelige udformning og gennemførelse, men det er forventningen, at der vil blive tale om omkostninger i størrelsesordenen 0-5 mio. kroner. Udgifterne afholdes som udgangspunkt inden for det relevante ministeriums ramme. Afhængig af forslagets endelige udformning bør sagen dog forelægges for regeringens Økonomiudvalg.

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget forventes samlet set at kunne bidrage til en hurtigere udrulning af højhastighedsbredbånd i hele EU og vil dermed kunne forbedre rammerne for etableringen af et velfungerende indre marked, herunder det digitale indre marked. Samlet set forventes forslaget at kunne bidrage til styrket økonomisk vækst og produktivitet i EU.

For de dele af erhvervslivet, der får nemmere ved at forhandle aftaler med infrastrukturejere om adgang til eksisterende infrastruktur til udrulning af højhastighedsbredbånd, vurderes forslaget at have en positiv effekt i form af lettere markedsadgang.

9. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget vurderes at medføre mindre administrative omkostninger for de omfattede virksomheder, som med forslaget forpligtes til ved anmodning herom fra anden part at oplyse om kapacitet, ledighed, placering mv. af den ejede infrastruktur *under jorden eller i bygninger*, samt indgå aftale om adgang hertil på kommercielle vilkår til brug for udrulning af højhastighedsbredbånd.

Udbydere, som foretager udrulning af højhastighedsbredbånd, vil tilsvarende opleve administrative lettelser og adgang til information og infrastruktur, som samlet set vil reducere omkostningerne ved investeringen.

10. Høring

Forslaget har været sendt i høring i Specialudvalget for Konkurrenceevne, Vækst- og Forbrugerspørgsmål med frist for bemærkninger den 22. april 2013. Der er modtaget høringssvar fra Dansk Energi, Dansk Erhverv, KL, Landbrug & Fødevarer og Teleindustrien (TI).

Dansk Energi er enig i, at større samordning af anlægsarbejder på tværs af forsyninger kan gøre udbygningen af højhastighedsinfrastruktur mindre omkostningstung.

Dansk Energi understreger, at samordningen ikke må blive en hæmsko for hurtige graveprocesser med fx for lange svartider m.v., og henviser i den forbindelse til, at Ledningsejerregisteret (LER) allerede i vidt omfang i dag løser de opgaver, som forordningen stiller, når det gælder gennemsigtighed og samordning af anlægsarbejder på tværs af forsyningsarter, ligesom der i dag eksisterer et effektivt system for elektronisk ansøgning og indhentelse af tilladelser til anlægsarbejder (gravning) i regi af kommunerne.

Dansk Energi er imod Kommissionens forslag om at pålægge alle netoperatører, defineret som teleudbydere og andre forsyningsvirksomheder, en generel pligt til at imødekomme enhver rimelig anmodning om adgang til deres fysiske infrastruktur på regulerede vilkår, herunder pris, med henblik på installation af digitale højhastighedsnet, og anser forslaget som et fundamentalt opgør med den asymmetriske konkurrenceregulering af telemarkedet, hvor alene teleudbydere med stærk markedsposition kan underlægges krav om tredjepartsadgang på regulerede vilkår og priser.

Dansk Energi bemærker, at Danmark i den forbindelse står i opposition til de fleste andre EU-lande, idet hovedparten af energiselskaberne i Danmark også er teleudbydere via fiberudrulning, og konkurrencehensynet til disse spiller derfor en væsentlig rolle. Energiselskabernes fibernet er i vidt omfang nedlagt i tomrør, modsat TDC's infrastruktur, hvor en ikke ubetydelig andel af selskabets kobber accessnet er nedlagt uden anvendelse af tomrør, hvormed forpligtelsen om fysisk infrastruktur ikke vil være relevant.

Dansk Energi vurderer, at en generel forpligtelse overfor de regionale energiselskaber om at give konkurrerende teleudbydere adgang til eksisterende fysisk infrastruktur er i strid med såvel proportionalitetsprincippet som ejendomsrettens ukrænkelighed, ligesom forpligtelsen vil skabe stor usikkerhed for energiselskabernes langsigtede fiberinvesteringer, og i værste fald kan betyde, at energiselskaberne neddrøser deres fiberinvesteringer.

Dansk Energi foreslår, at der indarbejdes en klar og utvetydig præcisering i forordningen, hvormed forsyningsvirksomheder, som samtidigt er udbydere af elektroniske kommunikationsnet, ikke vil være omfattet med henvisning til, at der samlet set på EU-plan vil være tale om en begrænset skare.

Dansk Erhverv støtter forslaget med henvisning til, at tidssvarende bredbåndsforbindelser er afgørende for danske virksomheder generelt og ikke kun begrænser sig til eksempelvis it-virksomheder eller e-handlende. Udbredelse af bredbåndsforbindelser i hele EU er fremmede for handel og samarbejder på tværs af unionens lande og betyder, at danske virksomheder potentielt har adgang til et større marked.

KL foreslår, at der i forordningen sikres EU-hjemmel til at pålægge mobiloperatørerne pligt til at anvende andre konkurrerende mobiloperatørers net (national roaming) i de områder, hvor deres eget net ikke dækker. Derved vil danske mobilabonnenter få dækning i de områder af Danmark, hvor det manglende kundegrundlag betyder, at alle fire netoperatører i Danmark ikke finder det attraktivt at etablere egen infrastruktur i form af master og antenner. Endvidere gør KL opmærksom på, at det er kommunerne, som udsteder gravetilladelser, og at EU-krav til sagsbehandlingen dermed også retter sig mod kommunerne.

Landbrug & Fødevarer støtter forslaget med henvisning til, at erhvervslivet, inklusive landbruget, i høj grad er afhængig af effektive bredbåndsforbindelser, og at behovet for effektive, hurtige bredbåndsforbindelser vil stige kraftigt i de kommende år. Landbrug & Fødevarer henviser særligt til manglen på nødvendige bredbåndsforbindelser i yderområderne. Forslaget vil efter Landbrug & Fødevarers opfattelse medvirke til at skabe bedre fysiske og økonomiske betingelser for bredbåndsudrulning i hele Danmark.

Teleindustrien (TI) finder, at forslaget er et værdifuldt bidrag til regeringens bestræbelser på at fremme udrulning af højhastighedsbredbånd gennem omkostningsreduktion med henvisning til den markedsbaserede danske bredbåndsstrategi, og at forslaget skal støttes fra dansk side.

For så vidt angår forslagets bestemmelser om symmetrisk adgang til alle netoperatørers infrastruktur på rimelige vilkår, finder TI, at bestemmelserne er hensigtsmæssige, og udgør et proportionalt supplement til bestemmelserne i de relevante teledirektiver om adgang til passiv infrastruktur.

For så vidt angår forslagets bestemmelser om adgang til relevante oplysninger via en central dokumentationstjeneste indenfor fastlagte frister, finder TI, at forslaget i tilstrækkeligt omfang tager hensyn til

tilstedeværelsen af allerede eksisterende nationale informationssystemer- og procedurer, således at dobbeltarbejde undgås.

For så vidt angår forpligtigelsen til, at der i nybyggeri og i forbindelse med større renovationsarbejde skal etableres 'byggningsinternt udstyr' samt symmetrisk adgangsforpligtigelser for udbydere af elektroniske kommunikationsnet på rimelige vilkår, vurderer TI, at det er et proportionalt og hensigtsmæssigt krav, der vil understøtte fremtidig udrulning af bredbånd både fastnet og mobil, men at enkelte komponenter bør tydeliggøres.

11. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Forslaget til forordning har i løbet af 2013 været behandlet på fire møder i rådsarbejdsgruppen (IT/TELE). På møderne gennemførtes en artikelgennemgang, hvor flere medlemslande har givet udtryk for en overordnet positiv stemning over for forslagens overordnede formål, men har udtrykt utilfredshed med valget af forordning som lovgivningsinstrument. Flere medlemslande foretrækker et direktiv, som giver mulighed for ved implementering af tage hensyn til nationale forhold. På den baggrund præsenterede det litauiske formandskab den 19. december 2013 en justeret tekst til forslag til direktiv. Det er ikke endeligt vedtaget at ændre instrumentet fra en forordning til et direktiv.

Derudover har flere medlemsstater udtrykt ønske om mere præcise og klare definitioner og formuleringer i teksten, *herunder navnlig større fleksibilitet i relation til udvælgelsen af tvistløsningsorganer*, ligesom det skal afklares, om de omkostninger, der forventes at være forbundet med en efterlevelse af forslaget, vil spille en rolle.

Det græske formandskab har valgt at prioritere forslaget højt. Det første møde i rådsarbejdsgruppen (IT/TELE) blev afholdt den 9. januar med en indledende artikelgennemgang på baggrund af de enkelte medlemslandes bemærkninger og Europa-Parlamentets ændringsforslag. Forslaget forventes behandlet flere gange i rådsarbejdsgruppen (IT/TELE) i løbet af januar 2014, hvorefter det er forventningen, at forhandlinger med Europa-Parlamentet om forslag til direktiv kan indledes.

12. Regeringens generelle holdning

Regeringen har som målsætning, at alle husstande og virksomheder skal have god adgang til bredbåndsforbindelser på mindst 100 Mbit/s download og 30 Mbit/s upload i 2020. Denne målsætning skal bidrage til at skabe god adgang til den digitale infrastruktur, uanset hvor man bor.

Regeringen støtter generelt initiativer, der har til formål at reducere omkostningerne ved udrulning af højhastighedsbredbånd. Der er et stort potentiale for besparelser på dette område, og der kan høstes flere fordele via hurtigere udrulning og mindre besvær. Deling af eksisterende infrastruktur er en måde at spare en stor del af anlægsudgifterne på. Herunder er det vigtigt at sikre gennemsigtighed, koordination af gravearbejder samt fælles udnyttelse af infrastruktur i forbindelse med udrulning af bredbånd, og Regeringen har senest med udspil om *Bedre bredbånd og mobildækning i hele Danmark* foreslået initiativer, som på flere måder er i tråd med Kommissionens forslag.

Ydermere støtter regeringen, at der nationalt gives mulighed for at fastholde fx tilsynsopgaver og procedurer for konfliktløsning hos de myndigheder, der allerede i dag har kompetencen og beføjelserne hertil. Herunder at der ved udpegning af organ til afgørelse af tvister er fleksibilitet.

Den danske bredbåndsstrategi er markedsbaseret med efterspørgsel som drivkraft. Initiativer til forbedring af udrulning af højhastighedsbredbånd bør ikke begrænse eller ødelægge kommende eller allerede eksisterende konkurrencemarkeder. Endvidere bør der sikres en rimelig balance mellem tredjeparts adgang til infrastruktur mv. over for almenvellets interesser, *jf. forslagets artikel 3.*

Det er regeringens holdning, at forslaget bør gennemføres via omkostningseffektive løsninger, *og at unødvendige regler undgås. Det er derfor regeringens holdning, at tiltag i forbindelse med byggeri og renovering, jf. forslagets artikel 7 og 8, skal udgå. I det omfang forslagets artikel 7 bibeholdes, lægges der vægt på at sikre, at efterlevelse i Danmark kan anses for opfyldt, uden at der skal ske lovændringer eller indføres nye krav eller tilsyn heraf, da dette vurderes overflødigt i en dansk kontekst. I det omfang forslagets artikel 8 bibeholdes, lægges der vægt på, at artiklen formuleres således, at det tydeligt fremgår, at tiltag respekterer den private ejendomsret.*

13. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har senest været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering den **29. november 2013.**

5. Industriel konkurrencedygtighed:

(a) En industriel renæssance i Europa, KOM(2014) 14

Nyt notat.

1. Resumé

Europa-Kommissionen præsenterede den 22. januar 2014 meddelelsen "For en industriel renæssance i Europa", KOM(2014) 14. Meddelelsen er fremsat som en del af Kommissionens industripakke.

I meddelelsen påpeger Kommissionen den europæiske industris betydning for vækst og konkurrenceevne i EU, redegør for de initiativer, Kommissionen har sat i værk, samt præsenterer enkelte nye initiativer til forbedring af EU's industrielle konkurrenceevne. Den overordnede målsætning er, at industrien skal bidrage med op til 20 % af BNP i 2020. For at nå dette mål peger Kommissionen særligt på en række faktorer og opfordrer til, at der indenfor andre politikområder tages højde for industriens konkurrenceevne forud for nye initiativer.

Meddelelsen er på dagsordenen for rådsmødet (konkurrenceevne) den 20. februar 2014 til politisk drøftelse.

2. Baggrund

Indsatsen vedrørende europæisk industripolitik er forankret i Europa 2020 flagskibsinitiativet, "En integreret industripolitik for en globaliseret verden" (KOM(2010) 614), der blev fremsat i 2010 som et led i Europa 2020 strategien. Industripolitikken er senere ajourført ved Kommissionens meddelelse af den 10. oktober 2012 "En stærkere europæisk industripolitik for vækst og økonomisk genopretning" (KOM(2012) 582).

Det Europæiske Råd understregede i konklusionerne fra marts 2013 vigtigheden af at gøre Europa mere konkurrencedygtigt som produktions- og investeringssted og fastsatte i forlængelse heraf drøftelser om industriel konkurrenceevne og industripolitik ved mødet i Det Europæiske Råd i juni 2013 samt mødet i Det Europæiske Råd i februar 2014. Drøftelsen i februar 2014 er sidenhen udsendt.

Rådet (konkurrenceevne) vedtog på mødet den 2. december 2013 rådskonklusioner om europæisk industripolitik. Konklusionerne fulgte dels op på drøftelserne i Det Europæiske Råd i juni 2013 og fungerede som indspil til en kommende drøftelse i Det Europæiske Råd.

3. Formål og indhold

I Kommissionens meddelelse om industriel renæssance i Europa understreges industriens betydning for den europæiske økonomi. Det påpeges, at industrien står for over 75 % af den europæiske eksport, og at næsten hvert fjerde job i den private sektor er i industrien. Siden 2008 er der dog forsvundet 3,5 mio. arbejdspladser i industrien. Kommissionen finder, at industrien har en væsentlig betydning for at genskabe europæisk økonomi og konkurrenceevne, og meddelelsen vil derfor pege på de væsentligste elementer i at forbedre vilkårene for den europæiske industri. Meddelelsen viser, at EU's industripolitik gradvist integreres bedre i andre politikområder. Frem for alt peger Kommissionen på, at der er behov for effektiv og fuld implementering af industripolitikken på regionalt, nationalt og europæisk niveau.

Kommissionen finder det afgørende at sende et stærkt signal til Det Europæiske Råd om, at industrien har central betydning for konkurrenceevne og vækst i Europa. Kommissionens målsætning er at øge industriens andel af BNP fra 15,1 % til op til 20 % i 2020. For at nå dette mål peger Kommissionen på følgende punkter:

- fortsat styrkelse af politikkoordineringen med øvrige politikområder, med henblik på at forbedre industriens konkurrenceevne,
- udnyttelse af potentialet i det indre marked, udbygning af den nødvendige infrastruktur, forbedring af muligheden for uddannelse og mobilitet samt forbedring det indre marked for serviceydelser,
- målrettet implementering af regionale instrumenter, der kan understøtte industriel forandring og øge konkurrenceevnen,
- forbedring af adgangen til produktionsinput, herunder kapital, energi og råmaterialer. Det bør sikres, at initiativer på andre politikområder ikke resulterer i uproportionalt højere priser på disse input,
- integration af europæiske virksomheder i globale værdikæder,
- anerkendelse af Kommissionens målsætning om at øge industriens bidrag til EU's samlede BNP til 20 %.

Kommissionen peger på flere områder af særlig betydning for industriens konkurrenceevne; det indre marked, det generelle erhvervsklima, innovation og investeringer samt adgang til basale produktionsinput, herunder bl.a. arbejdskraft, kapital og energi.

Angående det indre marked opfordrer Kommissionen medlemslandene til at etablere den rette infrastruktur, bl.a. ved at vedtage og gennemføre

infrastrukturinitiativerne i Akten for det indre marked II og etablere et integreret energinetværk. Derudover opfordres medlemslandene til at vedtage og implementere Kommissionens forslag indenfor transport, rumfart og telekommunikation. Kommissionen vil anvende projektopblikninger til at finansiere projekterne. Derudover peger Kommissionen på behovet for at forbedre det indre marked for services samt det indre marked for industriprodukter. Her påpeges behovet for at tage højde for erhvervsrelaterede serviceydelse i industripolitiske strategier, og Kommissionen vil overveje yderligere initiativer i lyset af Højniveaugruppen om erhvervsserviceydelsers anbefalinger, der præsenteres i marts 2014. Kommissionen vil også overveje et lovgivningsmæssigt initiativ om ensartede sanktioner i tilfælde af brud på harmoniseret lovgivning. Endelig gør Kommissionen opmærksom på en igangværende evaluering af det europæiske standardiseringssystem og oplyser, at man vil forfølge et initiativ for IPR-baseret standardisering.

Angående det generelle erhvervsklima oplyser Kommissionen, at man vil styrke den årlige rapport om medlemslandenes konkurrenceevne, og at Kommissionen vil præsentere et initiativ om væksthæmmende offentlig administration. Initiativet vil være et omfattende overblik over bedste praksis på området, særligt vedrørende elektronisk forvaltning og offentlige indkøb. Endelig peger Kommissionen på, at REFIT-programmet vil reducere de administrative byrder for virksomhederne gennem konkurrenceevnevurderinger i Kommissionens konsekvensanalyser, og Kommissionen opfordrer medlemslandene til at anvende samme analyseredskaber som Kommissionen i forberedelsen af national lovgivning.

Angående innovation og investeringer peger Kommissionen særligt på behovet for at omstille industrien til fremtidens globale digitale økonomi. Derudover fremhæver Kommissionen initiativerne i Horizon 2020, særligt søjlen om industrielt lederskab, samt regionalfondene og samhørighedsfondene. Kommissionen vil kombinere regional- og industripolitikken for at skabe platforme for smart specialisering, der vil gøre det muligt for medlemslande og regioner at koncentrere investeringer på områder med komparative fordele. Derudover vil Kommissionen følge op på anbefalingerne fra de seks arbejdsgrupper, der blev etableret i forbindelse med meddelelsen "En stærkere europæisk industripolitik for vækst og økonomisk genopretning" fra 2012; avancerede fremstillingsteknologier, centrale støtteteknologier, bio-baserede produkter, rene køretøjer og fartøjer, bæredygtigt byggeri og intelligente net. Endelig vil Kommissionen undersøge, hvor Europa sandsynligvis vil have sine fremtidige komparative fordele.

Angående adgang til produktionsinput understreger Kommissionen, at adgang til finansiering er af stor betydning for industrien, særligt for små-

og mellemstore virksomheder. Der peges på, at COSME og Horizon 2020-programmerne begge vil bidrage til at forbedre adgangen til investeringer, men det vil stadig være nødvendigt med et indre marked for finansielle serviceydelser hvor SMV'er kan få adgang til grænseoverskridende kapital. Kommissionen vil på baggrund af høringen i forbindelse med grønbogen om langsigtet finansiering udarbejde forslag til, hvordan SMV'ers finansieringskilder kan differentieres. Endelig opfordres medlemslandene til at bidrage med europæiske struktur- og investeringsmidler til SMV-initiativet, som foreslået af Kommissionen og EIB. Kommissionen udpeger også adgang til energi som et vigtigt indsatsområde, idet prisforskellen mellem EU og internationale konkurrenter for elektricitet og gas er vokset siden 2005. Kommissionen fremhæver også adgangen til råmaterialer og ressourceeffektivitet som væsentligt for den europæiske industris konkurrenceevne. Kommissionen vil i 2014 overveje at udarbejde en meddelelse om det europæiske innovationspartnerskab om råmaterialer samt præsentere et lovgivningsinitiativ om ressourceeffektivitet og affald, ligesom Kommissionen vil arbejde for at sikre, at europæiske virksomheder har adgang til nødvendige produktionsinput til internationale markedspriser. Endelig peger Kommissionen på vigtigheden af, at industrien har adgang til kvalificeret arbejdskraft. Kommissionen udvikler derfor et redskab til fremme af grænseoverskridende praktikophold samt foreslår en omfattende tilgang til industriel omstrukturering på regionalt niveau. Endelig vil Kommissionen i 2014 udarbejde en meddelelse om jobskabelse i den grønne økonomi.

Kommissionen peger på, at små- og mellemstore virksomheder spiller en væsentlig rolle i den europæiske industri. Kommissionen vil derfor opdatere handlingsplanen "Small Business Act" og vil bl.a. sikre, at det i alle medlemslande er muligt at starte en virksomhed op for under 100 € og indenfor tre dage, ligesom man vil sikre bedre mulighed for ærlige entreprenører, der har været igennem en konkurs. Kommissionen vil ligeledes undersøge potentialet for og facilitere udviklingen af produktionsklynger, både indenfor industrisektoren og på tværs af sektorer, samt undersøge, om målrettede tiltag kan hjælpe til at etablere virksomhedsnetværk. Derudover opfordres medlemslandene til at indføre en SMV-test i den nationale beslutningsproces.

Endelig peger Kommissionen på, at internationalisering af europæiske virksomheder er afgørende for den fremadrettede vækst i Europa. Kommissionen vil derfor fortsat forfølge frihandelsaftaler med nøglesamhandelspartnere, en regional frihandelsaftale med den sydlige Middelhavsregion samt anvende WTO-systemet i tilfælde af, at tredjelands etablerer tekniske handelsbarrierer. Derudover vil Kommissionen styrke "Missions for Growth" og iværksætte dialog mellem SMV'er i EU og internationale samhandelspartnere. Kommissionen vil ligeledes i stigende

grad gøre offentlige indkøb til en del af forhandlingerne om bilaterale handelsaftaler. Derudover har Kommissionen foreslået et instrument, der i tilfælde af vedtagelse vil gøre det muligt at udelukke bud fra virksomheder baseret i tredjelande med et stærkt beskyttet marked for offentlige indkøb. Endelig vil Kommissionen fortsætte implementeringen af markedsadgangsstrategien for at adressere europæiske virksomheders konkrete problemer med handelsbarrierer i tredjelande, samt fortsat fremme europæiske standarder internationalt.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Ikke relevant.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Meddelelsen har ikke i sig selv lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Meddelelsen har ikke i sig selv samfundsmæssige konsekvenser.

9. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Meddelelsen har ikke i sig selv administrative konsekvenser for erhvervslivet.

10. Høring

Meddelelsen er sendt i høring i EU-specialudvalget for konkurrenceevne, vækst og forbrugerspørgsmål den 23. januar 2014.

11. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der forventes generel opbakning til Kommissionens meddelelse, særligt angående initiativerne til forbedring af det indre marked, forbedring af adgangen til finansiering samt arbejdskraftsmobilitet. Det forventes, at flere

medlemslande vil efterspørge konkrete initiativer til at nedbringe europæiske virksomheders energiomkostninger, mens andre medlemslande vil understrege behovet for ressourceeffektivitet. Endelig forventes det handelspolitiske element i meddelelsen at give anledning til debat mellem de traditionelt frihandelsorienterede og de traditionelt protektionistiske medlemslande.

12. Regeringens generelle holdning

Regeringen er enig i, at europæisk industri spiller en central rolle ift. at skabe vækst og jobs i Europa. Regeringen støtter, at der sikres gode rammer for den europæiske industri til gavn for bl.a. produktionsarbejdspladser i Europa. Dette er også på linje med regeringens arbejde med ”Danmark som produktionsland”. Regeringen støtter ikke et mål for industriens andel af BNP på 20 %. I stedet bør det i højere grad indtænkes, hvorledes man kan fremme værdiskabelsen i industriens samlede værdikæde til gavn for øget produktivitet og konkurrenceevne. Det kan fx være gennem fokus på rammerne for avanceret og videntung produktion samt fremme af synergien mellem serviceydelser og industriproduktion.

Det er regeringens opfattelse, at EU’s industripolitik bør sikre bedre rammevilkår for europæisk industri via et velfungerende indre marked, digitalisering og automatisering i den europæiske fremstillingsindustri, øget fokus på forbedret energi- og ressourceeffektivitet samt ved at styrke vækstvilkårene på områder, hvor europæisk industri har særlige styrker og potentiale. Derudover bør den europæiske konkurrenceevne og produktivitet generelt forbedres, herunder vækstvilkårene for industrien.

Regeringen støtter derfor Kommissionens initiativer for den europæiske industri i Horizon 2020 og COSME-programmerne, samt indsatsen for at målrette implementeringen af regionale instrumenter, der kan understøtte industriel forandring og øge konkurrenceevnen.

Regeringen støtter ligeledes indsatsen for at integrere europæiske virksomheder i globale værdikæder, samt at Kommissionen fortsat forfølger en ambitiøs og langsigtet handelspolitik med fokus på åbne markeder.

Regeringen anerkender, at adgangen til produktionsinput som finansiering, energi og råmaterialer er vigtig for industriens konkurrenceevne, og at dette skal sikres ved øget koordination mellem politikområderne. Regeringen er dog skeptisk overfor at stille industripolitikken særligt gunstigt i forhold til øvrige politikområder.

13. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

(b) En vision for et indre marked for industriprodukter, KOM (2014) 25

Nyt notat.

1. Resumé

Kommissionen offentliggjorde den 22. januar 2014 meddelelsen ”En vision for et indre marked for industriprodukter”, KOM(2014) 25. Meddelelsen er sammen med meddelelsen om en industriel renæssance, KOM (2014)14 fremsat som led i en industripolitisk pakke fra Kommissionen.

Meddelelsen indeholder en række anbefalinger og initiativer til udvikling af EU's lovgivningsmæssige ramme for det indre marked for industriprodukter, herunder en styrket håndhævelse af lovgivningen samt reduktion af de administrative byrder for virksomhederne.

Meddelelsen er på dagsordenen for rådsmødet (konkurrenceevne) den 20. februar 2014 til politisk drøftelse.

2. Baggrund

Kommissionen offentliggjorde den 22. januar 2014 meddelelsen ”En vision for et indre marked for industriprodukter”, KOM(2014) 25. Meddelelsen er sammen med meddelelsen om en industriel renæssance fremsat som led i en industripolitisk pakke fra Kommissionen.

Meddelelsen indeholder en række anbefalinger og initiativer til udvikling af et indre marked for industriprodukter, der blev udpeget som et prioritetsområde i forbindelse med opdateringen af EU's industripolitik i oktober 2012. Meddelelsen er udarbejdet på baggrund af Kommissionens evaluering af EU-lovgivningen for det indre marked for industriprodukter og høring af relevante interessenter.

3. Formål og indhold

Formålet med meddelelsen ”En vision for et indre marked for industriprodukter” er at præsentere en række anbefalinger for reguleringen af det indre marked for industriprodukter og sætte en bredere vision for området for det næste tiår.

Meddelelsen gennemgår indledningsvis de positive effekter ved etableringen af et indre marked for industriprodukter, herunder den øgede handel mellem medlemsstaterne på området.

Derudover beskrives kort udviklingen i EU-reguleringen af industriprodukter fra 1985 og frem. Der er således i dag mere end 30 direktiver og forordninger, der enten vedrører specifikke industriprodukter eller gælder horisontalt for flere forskellige produktgrupper på samme tid.

Industriprodukter defineres som ikke-spiselige (non-food) produkter, der fremstilles industrielt. Det kan fx være forskellige typer af maskiner, radioudstyr og elektronisk udstyr. Meddelelsen omhandler dog ikke fx medicinsk udstyr, kosmetik eller byggematerialer, da reguleringen af disse områder for nylig har været genstand for en gennemgribende revision.

I meddelelsen anbefaler Kommissionen:

- at den generelle ramme for harmoniseringslovgivning forbedres. Kommissionen bemærker, at forordninger bør anvendes i højere grad end direktiver i forbindelse med ny lovgivning. Der bør regelmæssigt foretages eftersyn af lovgivningen for at sikre en sammenhængende lovgivningsmæssig ramme og opdateringer af vejledninger til EU-lovgivningen. En horisontal forordning baseret på afgørelse 768/2008/EF om fælles rammer for markedsføring af produkter bør endvidere overvejes for at ensrette definitioner og fælles elementer på tværs af lovgivningen. Endelig bør ny lovgivning tage højde for, at brugen af professionelle produkter ofte er underlagt nationale krav, der kan udgøre barrierer på det indre marked.
- at effektiviteten af den lovgivningsmæssige ramme styrkes. Dette skal ske gennem øget inddragelse af små- og mellemstore virksomheder (SMV'er) og andre interessenter i forberedelsen af EU-lovgivning og standarder. De nationale standardiseringsorganer bør dertil tilbyde gratis sammenfatninger af harmoniserede standarder. Endvidere bør der ske en hurtigere overgang til elektronisk markedsovervågning, hvor de erhvervsdrivende bl.a. kan møde sporbarhedskrav gennem elektronisk mærkning og anvende elektronisk dokumentation over for myndighederne. Endelig bør nye produktgrupper i højere grad søges indarbejdet i eksisterende lovgivning frem for, at der udarbejdes ny lovgivning.
- at implementeringen af harmoniseringslovgivningen styrkes. Dette skal ske gennem en udbygning af brugen af informationssystemerne RAPEX og ICSMS samt brugen af

akkreditering. Derudover bør synergien mellem bl.a. problemløsningsnetværket SOLVIT, produktkontaktpunkterne og Entreprise Europe Network i højere grad udnyttes. Produktkontaktpunkterne bør endvidere ikke kun informere om nationale særregler, men også om harmoniseret lovgivning. Særligt SMV'er kan således have problemer med at afklare, hvilken lovgivning der gælder for deres produkt.

- at de administrative byrder for virksomhederne reduceres. Regulering bør således ikke medføre uproportionale byrder for særligt SMV'er. Virksomhederne bør ikke udsættes for hyppige ændringer af lovgivningen, og der bør etableres en central indgang på EU-niveau, hvorigennem virksomheder nemt kan få information om ændringer og opdateringer af EU-lovgivning og standarder. Virksomhederne bør derudover have mulighed for at vælge mellem at udarbejde én enkelt overensstemmelseserklæring eller flere overensstemmelseserklæringer i henhold til hver enkel EU-lovgivning. Ved en overensstemmelseserklæring bekræfter producenten, at produktet er i overensstemmelse med de krav, der fremgår af EU-reglerne.
- at rækkevidden af EU-harmoniseringslovgivning udvides. Kommissionen vil arbejde for, at produktlovgivning og tekniske standarder tilnærmes hinanden på internationalt plan, for hermed at nedbringe omkostningerne for virksomheder, når de handler uden for EU.

På baggrund af anbefalingerne præsenterer Kommissionen i meddelelsen en fremtidsvision for det indre marked for industriprodukter. Kommissionen vil igangsætte følgende initiativer:

- a) Styrke håndhævelsesmekanismerne gennem udarbejdelse af lovforslag om strømlining og harmonisering af brugen af økonomiske sanktioner (administrative eller civilretlige) for manglende overholdelse af EU's harmoniseringslovgivning. Formålet er at sikre lige behandling af alle virksomheder på det indre marked for industriprodukter.
- b) Strømline og forenkle den fælles retlige ramme for markedsføring af industriprodukter.
- c) Inddrage den teknologiske udvikling i udarbejdelsen af nye lovforslag inden for området og lancere et initiativ til "e-overensstemmelse". Virksomhederne skal have mulighed for at dokumentere overensstemmelse med EU-lovgivning elektronisk og på flere sprog,

gennem f.eks. e-mærkning, digital markedsovervågning og elektroniske overensstemmelseserklæringer på alle officielle EU-sprog.

- d) Undersøge grænsefladen mellem produkter og tjenesteydelser, herunder ydelser i forbindelse med f.eks. installering og vedligeholdelse af produkterne.
- e) Brug af forordninger frem for direktiver for hermed at undgå overimplementering og tilfælde, hvor medlemsstaterne ikke har implementeret EU-lovgivningen korrekt. Herigennem sikres endvidere større sikkerhed for virksomhederne.
- f) Undersøge muligheden for at samle lovgivningen for samme produktkategorier i én retsakt, når sektorspecifik lovgivning skal revideres.
- g) Fremme at produktlovgivning og tekniske standarder tilnærmes på internationalt plan for at sikre de europæiske virksomheders internationale konkurrenceevne.

Kommissionen konkluderer i meddelelsen, at der er behov for fortsat udvikling af lovgivningen vedrørende det indre marked for produkter for at følge med den teknologiske og samfundsmæssige udvikling. På den anden side har virksomhederne behov for lovgivningsmæssig stabilitet. Kommissionen vil derfor på kort sigt fokusere på konsolidering af lovgivningen og styrkelse af håndhævelsen uden at pålægge industrien byrder.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Ikke relevant.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Meddelelsen har ikke i sig selv lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Meddelelsen har ikke i sig selv samfundsøkonomiske konsekvenser.

9. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Meddelelsen har ikke sig selv administrative konsekvenser for erhvervslivet.

10. Høring

Meddelelsen er sendt i høring i EU-specialudvalget for konkurrenceevne, vækst og forbrugerspørgsmål den 23. januar 2014.

11. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der er generel enighed i Rådet om vigtigheden af at få det indre marked til at fungere bedre. Det kan dog nævnes, at det forventes, at flere medlemsstater vil være skeptiske over for en harmonisering af økonomiske sanktioner for manglende overholdelse af EU's harmoniserede lovgivning.

12. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter generelt initiativer, som styrker det indre marked, og som har til hensigt at skabe vækst og styrke EU's konkurrenceevne. Regeringen bakker derfor op om Kommissionens fokus på fortsat at udvikle lovgivningen for det indre marked for industriprodukter med henblik på at tage højde for den samfundsmæssige og teknologiske udvikling. Regeringen finder desuden, at det er vigtigt at arbejde for, at EU fortsat har gode og konkurrencedygtige rammer for produktion, da det vil medvirke til at skabe industriarbejdspladser.

Regeringen prioriterer, at der i højere grad bliver gjort brug af e-forvaltningsløsninger samt stilles digitale muligheder til rådighed for erhvervslivet.

Regeringen prioriterer tiltag, som kan medvirke til at sikre en bedre og mere ensartet implementering, anvendelse og håndhævelse af reglerne for det indre marked. De barrierer, der er relateret til en uensartet anvendelse af EU-lovgivningen, bør således fjernes gennem en mere konsistent anvendelse af EU-lovgivningen på tværs af medlemsstaterne, ligesom der bør være øget fokus på at udvikle redskaber som SOLVIT og produktkontaktpunkter til gavn for virksomheder og borgere.

Regeringen støtter indsatsen for at udvide den eksterne dimension af det indre marked og arbejder i den forbindelse for tiltag, der tager højde for den stigende organisering af produktionen i globale værdikæder, og som samtidig modvirker handelsbarrierer og protektionistiske initiativer. Regeringen finder desuden, at det er vigtigt, at der arbejdes for, at produktlovgivning og tekniske standarder tilnærmes hinanden på

internationalt plan, for hermed at nedbringe omkostningerne for virksomheder, når de handler uden for EU.

13. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.

6. Europæisk semester 2014 – indre markeds- og industriaspekter

(a) Årlig vækstundersøgelse 2014, KOM(2013) 800

Nyt notat.

1. Resumé

Kommissionen har den 13. november 2013 offentliggjort meddelelsen ”Årlig vækstundersøgelse 2014”, KOM(2013) 800, som indleder det europæiske semester 2014.

Meddelelsen skitserer de overordnede økonomisk-politiske udfordringer i EU og opstiller en række prioriteter og generelle politikanbefalinger for medlemslandene for det kommende år i forhold til fremadrettet at sikre vækst og jobs i EU og i de enkelte medlemslande. Som et bidrag til den årlige vækstundersøgelse har Kommissionen ligeledes offentliggjort rapporten om integration i det indre marked, som ventes at være primært fokus for drøftelsen i Rådet (konkurrenceevne).

Sagen er sat på dagsordenen for rådsmødet (konkurrenceevne) den 20. februar 2014 til politisk drøftelse.

2. Baggrund

Kommissionen offentliggjorde den 13. november 2013 meddelelsen ”Årlig vækstundersøgelse 2014”, KOM(2013) 800. Undersøgelsen markerer starten på det fjerde europæiske semester, der udgør rammen for de økonomisk-politiske samarbejdsprocesser.

Som et bidrag til den årlige vækstundersøgelse har Kommissionen ligeledes offentliggjort rapporten ”Et indre marked for vækst og jobskabelse: En analyse af de opnåede fremskridt og de resterende hindringer i medlemsstaterne”, KOM(2013) 785.

Vækstundersøgelsen drøftes i de kommende måneder i en række rådsformationer og på Det Europæiske Råd (DER) den 20.-21. marts 2014 forventes stats- og regeringscheferne at vedtage generelle økonomisk-politiske retningslinjer for medlemslandene.

3. Formål og indhold

Formålet med Kommissionens meddelelse om den årlige vækstundersøgelse 2014 er at skitsere de overordnede økonomisk-

politiske udfordringer i EU og opstille en række prioriteter og generelle politikanbefalinger for medlemslandene.

De overordnede prioriteter i den årlige vækstundersøgelse 2014 er identiske med prioriteterne i vækstundersøgelserne for 2013 og for 2012. Kommissionen lægger således i meddelelsen op til, at man på såvel nationalt plan som EU-plan især har fokus på følgende fem prioriteter:

- 1) Fortsættelse af en differentieret og vækstfremmende finanspolitisk konsolidering
- 2) Genetablering af normale lånemuligheder i økonomien
- 3) Fremme af vækst og konkurrenceevne på kort og længere sigt
- 4) Bekæmpelse af arbejdsløsheden og krisens sociale konsekvenser
- 5) Modernisering af den offentlige forvaltning.

1. Fortsættelse af en differentieret og vækstfremmende finanspolitisk konsolidering

Kommissionen konkluderer, at der på trods af fremskridt fortsat er behov for, at de enkelte medlemslande fastholder den aftalte vækstvenlige, differentierede finanspolitiske konsolideringsstrategi. Det er nødvendigt i forhold til at få reduceret de høje offentlige gælds niveauer og håndtere den finanspolitiske udfordring ved EU's generelt aldrende befolkning. Der bør tænkes i vækstvenlige konsolideringstiltag både på udgifts- og indtægtssiden og lægges mere vægt på at sikre høj kvalitet af de offentlige udgifter. Der bør sikres vækstvenlige skattesystemer, fx ved omlægning af skat fra arbejde til forbrug, bolig og miljø. Lande med større finanspolitisk råderum bør stimulere private investeringer og landene bør generelt inden for rammerne af en sund finanspolitik prioritere langsigtede investeringer i områder, der kan forbedre vækstpotentialet, herunder i uddannelse og forskning.

2. Genetablering af normale lånemuligheder i økonomien

Kommissionen konkluderer, at der bør arbejdes videre med omstrukturering og oprydning i de europæiske banker, herunder i kraft af gennemgangen af bankernes balancer og stress test og gennemførelsen af de nye kapitalkrav, samt en hurtig vedtagelse og gennemførelse af Bankunionen. Der bør ligeledes arbejdes på at fremme alternative finansieringskilder, herunder bl.a. gennem venturekapital og virksomhedsobligationer. Endelig bør landene fortsat, hvor det er relevant, nøje overvåge udviklingen i den private gæld og de finansielle risici knyttet hertil.

3. Fremme af vækst og konkurrenceevne på kort og længere sigt

Kommissionen konkluderer, at der bør sikres fuld gennemførelse af den tredje energipakke i 2014, øget omkostningseffektivitet i

tilskudsordninger til vedvarende energi, samt forbedret ressourceeffektivitet. Der bør også arbejdes på at forbedre implementeringen af servicedirektivet, herunder ved at overvåge og hvor nødvendigt begrænse restriktioner inden for de regulerede professioner. Endelig bør landene øge indsatsen i forhold til at modernisere de nationale forskningssystemer.

4. Bekæmpelse af arbejdsløsheden og krisens sociale konsekvenser

Kommissionen konkluderer, at landene bør opprioritere den aktive arbejdsmarkedspolitik, herunder tiltag til støtte og træning af arbejdsløse samt tiltag, der kan styrke og forbedre arbejdsformidlingen og sikre gennemførelsen af en ungegaranti. Der er ligeledes behov for en øget reformindsats for at sikre, at lønudviklingen flugter produktivitetsudviklingen, herunder ved at modernisere jobbeskyttelseslovgivning og fremme arbejdsmobilitet. Endelig bør der gøres en yderligere indsats for at forbedre de nationale uddannelses- og træningssystemer og sikre mere effektive sociale understøttelsessystemer, bl.a. ved en mere målrettet og simplificeret tilgang og et stærkere link mellem støtte og aktivering.

5. Modernisering af den offentlige forvaltning

Kommissionen konkluderer, at der kan gøres mere for at anvende digitale løsninger i den offentlige sektor og administration, herunder i relation til skatteopkrævningssystemer og servicedirektivets såkaldte kvikskrænker (hjælp til særligt små og mellemstore virksomheder). Der bør også gøres en indsats for at simplificere virksomhedernes rammevilkår bl.a. ved regelforenklinger og reduktion af de administrative byrder.

Ved drøftelsen i Rådet (konkurrenceevne) ventes særligt fokus på virksomheders adgang til finansiering, energi- og ressourceeffektivitet, forbedring af gennemførelsen af servicedirektivet (og herunder lovregulerede erhverv), forbedring af erhvervs klimaet samt øget anvendelse af servicedirektivets kvikskrænker.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Meddelelsen har ikke i sig selv lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Initiativer som den årlige vækstundersøgelse, der styrker overvågningen samt koordineringen af EU-landenes økonomiske politik og bidrager til sundere økonomisk politik, herunder gennem strukturreformer samt tidligere korrektion af ubalancer, har positive samfundsøkonomiske konsekvenser.

9. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Meddelelsen har ikke sig selv administrative konsekvenser for erhvervslivet.

10. Høring

Sagen har ikke været sendt i høring.

11. Generelle forventninger til andre landes holdninger

EU-landene ventes generelt at kunne støtte de fem overordnede prioriteter fremlagt i Kommissionens årlige vækstundersøgelse for 2014.

12. Regeringens generelle holdning

Regeringen er generelt enig i de fem overordnede prioriteter, der er fremlagt i Kommissionens årlige vækstundersøgelse for 2014. Regeringens politik og reformdagsorden er generelt i overensstemmelse med Kommissionens overordnede prioriteter og anbefalinger.

Regeringen lægger vægt på, at EU fortsat har den rigtige økonomisk-politiske strategi, hvor den finanspolitiske konsolidering og reformforpligtelserne er differentieret på tværs af landene i lyset af deres respektive udfordringer og lægger vægt på, at denne konsoliderings- og reformstrategi gennemføres konsekvent med henblik på at genetablere tilliden til de europæiske økonomier, at få de offentlige finanser tilbage på sporet og sikre holdbar vækst og jobskabelse. Desuden er det vigtigt, at man inden for disse rammer udnytter de eksisterende muligheder på europæisk niveau for at styrke væksten, herunder gennem det indre marked.

13. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering den 29. november 2013.

(b) Rapport om integration i det indre marked, KOM(2013) 785

Nyt notat.

1. Resumé

Kommissionen har den 13. november 2013 offentliggjort rapporten ”Et indre marked for vækst og jobskabelse: En analyse af de opnåede fremskridt og de resterende hindringer i medlemsstaterne”, KOM(2013) 785, der udgør et bidrag til den årlige vækstundersøgelse og er et element i det europæiske semester.

Formålet med rapporten er inden for rammerne af Europa 2020-strategien at undersøge, hvordan det indre marked fungerer i de enkelte medlemsstater og fastlægge et sæt politiske prioriteringer for nøgleområder med størst vækstpotentiale. Nøgleområderne er i rapporten fastlagt til at være tjenesteydelser (herunder finansielle tjenesteydelser), netværk og digital økonomi. I rapporten undersøges endvidere det indre markeds funktion på grundlag af en analyse af værdikæderne inden for og uden for EU.

Sagen er sat på dagsordenen for rådsmødet (konkurrenceevne) den 20. februar 2014 til politisk drøftelse.

2. Baggrund

Kommissionen offentliggjorde den 13. november 2013 rapporten ”Et indre marked for vækst og jobskabelse: En analyse af de opnåede fremskridt og de resterende hindringer i medlemsstaterne”, KOM(2013) 785. Rapporten udgør et bidrag til den årlige vækstundersøgelse, KOM(2013) 800. Undersøgelsen markerer starten på det fjerde europæiske semester, der udgør rammen for de økonomisk-politiske samarbejdsprocesser.

3. Formål og indhold

Formålet med rapporten ”Et indre marked for vækst og jobskabelse: En analyse af de opnåede fremskridt og de resterende hindringer i medlemsstaterne” er inden for rammerne af Europa 2020-strategien at undersøge, hvordan det indre marked fungerer i de enkelte medlemslande. 2020-strategien er EU’s strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst.

Rapporten gør status over fremskridt og tilbageværende flaskehalse inden for de nøgleområder på det indre marked, hvor der er størst vækstpotentiale:

- Tjenester: Tjenesteydelser og finansielle tjenesteydelser
- Netværk: Energimarkedene og transportmarkedene
- De digitale markeder

Rapporten fastlægger endvidere et sæt politiske prioriteringer for de enkelte nøgleområder. Rapporten bidrager hermed til de overordnede prioriteringer i Kommissionens årlige vækstundersøgelse for 2014 og til fastlæggelsen af landespecifikke henstillinger inden for rammerne af det europæiske semester.

I rapporten henvises til Kommissionens meddelelse om bedre forvaltning af det indre marked fra juni 2012 (KOM(2012) 259), hvor medlemslandene bl.a. opfordres til et gennemførelsesunderskud på 0 % (det vil sige implementering af alle direktiver til tiden) på nøgleområder med vækstpotentiale. Af rapporten fremgår, at dette mål er opfyldt for så vidt angår de finansielle tjenesteydelser, det digitale indre marked og transportområdet. Energisektoren ligger derimod i den anden ende af spektret, idet flere medlemslande ikke har overholdt gennemførelsesfristerne. I meddelelsen om bedre forvaltning af det indre marked opfordrer Kommissionen endvidere til, at traktatbrudsprocedurer ikke bør vare længere end 18 måneder i gennemsnit, hvis der er tegn på, at vigtige lovbestemmelser er overtrådt. Derudover skal medlemslande efterleve domme fra Domstolen indenfor 12 måneder. Den gennemsnitlige varighed af traktatbrudssagerne er dog fortsat 29,4 måneder. Situationen er dog markant bedre på energiområdet og transportområdet, hvor sagerne gennemsnitligt varer ca. 15 måneder.

Nedenfor følger en gennemgang af de enkelte nøgleområder, der redegøres for i rapporten.

Tjenester

Tjenesteydelser

I rapporten henvises til, at der på trods af vækst i tjenesteydelsessektorerne er behov for yderligere skridt for at indfri det fulde potentiale. Der er bl.a. behov for en mere ambitiøs tilgang til gennemførelsen af servicedirektivet samt fokus på grænseoverskridende sundhedsydelser, detailtjenesteydelser, grænseoverskridende levering af varer og reglerne for offentlige indkøb. Da tjenesteydelsessektorerne er tæt forbundne med navnlig fremstillingssektoren, skal der endvidere gøres en indsats for at forbedre funktionen af det indre marked for industriprodukter. Kommissionen foreslår på den baggrund følgende prioriteringer for medlemsstaterne:

- En mere ambitiøs tilgang til gennemførelsen af servicedirektivet gennem systematisk screening af de lovgivningsmæssige rammer i medlemsstaterne.

- Behørig hensyntagen til principperne for det indre marked ved vedtagelsen af nationale bestemmelser, som indvirker på leveringen af tjenesteydelser og etablering.
- Forbedring af kvikskrankernes funktion ved at gøre dem til en del af e-forvaltningstjenesterne.
- Foretage en dybtgående screening af de eksisterende restriktioner på nationalt plan, der påvirker adgangen til lovregulerede erhverv.
- Skabe øget konkurrence i tjenesteydelsessektoren, herunder med hensyn til detailtjenesteydelser, ved at fjerne hindringer.
- Fremme gennemsigtighed i og bevidsthed om prisforskelle og forbrugerrettigheder i det indre marked, navnlig gennem de europæiske forbrugercentre og andre kompetente myndigheder.
- Oprettelse af nationale kontaktpunkter for at hjælpe patienter, som søger lægebehandling i udlandet.
- En øget indsats for at forbedre sagsbehandling og konkurrencen i forbindelse med offentlige udbud gennem bl.a. øget gennemsigtighed, bredere offentliggørelse af udbudsbekendtgørelser og øget investering i et højere fagligt niveau hos de medarbejdere, der er ansvarlige for offentlige indkøb.

Finansielle tjenesteydelser

Behov for bedre adgang til finansiering og bedre integration af de finansielle markeder, hvilket er afgørende for genoprettelsen af tilliden til og finansieringen af realøkonomien. Rapporten fastslår, at fragmenteringen af det finansielle marked generelt er øget under krisen. Fragmenteringen afspejler sig bl.a. i forskelle i rentesatser og udlån til den ikke finansielle sektor samt forbrugernes vurdering af de finansielle markeder. Kommissionen foreslår på den baggrund følgende prioriteringer for medlemsstaterne:

- Sikring af, at de nye regler om kapitalkrav til banker er gennemført senest 1. januar 2014.
- Gennemførelse af alle nødvendige foranstaltninger, herunder etablering af relevante bagstopperordninger og forberedelse af gennemførelsen af de reviderede regler for statsstøtte inden kvalitetskontrollen af aktiver, vurderingerne af bankers balancer og stresstest.
- Sikring af, at de nationale tilsynsmyndigheder overholder samarbejdskravene i banklovgivningen for at hindre ukoordinerede eller uforholdsmæssige handlinger som led i restriktive forsigtighedsforanstaltninger.
- Afslutning af gennemførelsen af direktivet om forvaltere af alternative investeringsfonde (FAIF'er).

- Sikring af, at alle markedsdeltagere afslutter deres migration af indenlandske og europæiske kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro til henholdsvis SEPA-kreditoverførsler og direkte SEPA-debiteringer inden den 1. februar 2014.
- Tilskyndelse og støtte til SMV'ers adgang til finansiering, navnlig ved alternativer til bankfinansiering og innovative finansieringskilder, forbedring af kreditvurderinger af SMV'er samt forbedring af bl.a. handelsfinansiering og bekæmpelse af betalingsforsinkelser.

Netværk

I rapporten henvises til, at netværk udgør rygraden i økonomien i Europa. E-kommunikation, energi og transportaktiviteter tegner sig for henholdsvis 8,9 % af værditilvæksten og 6,1% af beskæftigelsen i EU27 og har fortsat stigende betydning, herunder i forhold til andre sektorer i økonomien.

Energimarkeder

På energimarkederne er der bl.a. forsinkelser med gennemførelsen, håndhævelsen og anvendelsen af den tredje energipakke i medlemsstaterne. Pakken har til formål at gennemføre et indre marked for gas og elektricitet. Der er endvidere behov for betydelige investeringer i energiinfrastrukturen, mens markedet for elproduktion stadig er meget koncentreret. Endelig anser forbrugerne el- og gasmarkedet for at være de dårligst fungerende markeder. Kommissionen foreslår på den baggrund følgende prioriteringer for medlemsstaterne:

- Rettidig og fuldstændig gennemførelse af direktiverne og korrekt anvendelse af forordningerne i den tredje energipakke.
- Vedtagelse og anvendelse af regler for el- og gasnet, der skal lette grænseoverskridende samhandel og drift af nettene.
- Øget sammenkoblingskapacitet med nabolande, bl.a. gennem fuldstændig anvendelse af forordningen om retningslinjer for transeuropæisk infrastruktur.
- Øget forbrugerindflydelse ved at sikre, at forbrugerne er bedre i stand til at deltage i åbne markeder og udnytte måledata fra intelligente målingssystemer.
- Udfasning af regulerede priser, samtidig med at beskyttelsen af sårbare forbrugere sikres.
- Fornyeede overvejelser om statslig intervention for at undgå tilskud, støtteordninger, afgifter mm. i energisektoren, som har fordrejende virkninger for markedet, eller som har unødvendige og uforholdsmæssigt store virkninger på energipriserne for husholdninger og virksomheder.

Transportmarkeder

Det fremhæves i rapporten, at der skal gøres mere på medlemsstatsplan fsva. transportmarkederne, da afvigende nationale prioriteringer og fragmentering af transportmarkedet fortsat virker negativt på kvaliteten af transporttjenester i Europa. Markedet for tog-tjenester opfattes af forbrugerne som en af de tjenesteydelsessektorer, der klarer sig dårligst. Endvidere er der fortsat problemer med den korrekte gennemførelse og anvendelse af lovgivningen på området. Kommissionen foreslår på den baggrund følgende prioriteringer for medlemsstaterne:

- Sikring af rettidig og effektiv gennemførelse af EU-retten på transportmarkedet, navnlig i jernbanesektoren.
- Åbning af indenlandsk personbefordring med jernbane for konkurrence, herunder lige adgang til infrastruktur, og sikring af, at offentlige tjenesteydelseskontrakter er veldefinerede og tildes efter en fair, åben og gennemsigtighed udbudsprocedure.
- Fjernelse af bureaukrati i havne og lempelse af toldformaliteterne for søtransport inden for EU og for skibe, der anløber tredjelandshavne.
- Fremskyndelse af gennemførelsen af det fælles europæiske luftrum for at forbedre sikkerheden, kapaciteten, effektiviteten og miljøpåvirkningen i forbindelse med luftfart.
- Gennemgang af eventuelle resterende nationale restriktioner for adgang til indenlandske markeder for godskørsel og personbefordring.
- Fjernelse af flaskehalse og modernisering af transportinfrastrukturer gennem færdiggørelse af TEN-T-korridorer, forbedring af grænseoverskridende forbindelser, konsekvent anvendelse af intelligente transportsystemer og gennemførelse af ikke-forskelsbehandlende afstandsbaserede infrastrukturafgifter.

De digitale markeder

Den digitale sektor fremhæves i rapporten som en vigtig drivkraft for produktivitet, kreativitet og innovation. Adgangen til faste bredbåndsstrukturer er afgørende for de digitale markeder. Endvidere nævnes, at mobilsektoren generes af forsinkelser med hensyn til frekvenstilladelser, store prisforskelle mellem medlemsstaterne og hindringer i forbindelse med skift af udbydere. Derudover er den grænseoverskridende e-handel fortsat begrænset, IKT er stadig et undervurderet effektiviseringsredskab i den offentlige sektor, EU's strategi for intellektuel ejendomsret skal styrkes i forhold til IKT-sektoren, og IKT-færdighederne i arbejdsstyrken skal endelig forbedres. Kommissionen foreslår på den baggrund følgende prioriteringer for medlemsstaterne:

- Sikring af, at markederne for elektronisk kommunikation fungerer ved at styrke de nationale reguleringsmyndigheder og gennemføre

regulering, som fremmer en konkurrencebaseret anvendelse af højhastighedsbredbånd.

- Fuld gennemførelse af tildelingen af 800 MHz-frekvensbåndet så hurtigt som muligt og forhøjelse af det frekvensspektrum, der er til rådighed for trådløst bredbånd, til i alt mindst 1200 MHz og fjernelse af hindringerne for en effektiv udnyttelse og anvendelse af trådløs bredbåndsnet.
- Indførelse af gunstige betingelser på de forskellige områder, der indvirker på onlinetjenester, herunder gennem korrekt og rettidig gennemførelse af relevant lovgivning.
- Støtte til anvendelsen af IKT og navnlig bredbåndsinternet ved at forbedre adgang til finansiering af tilkobling og brug for SMV'er. Medlemsstaterne bør endvidere investere i IKT-færdigheder.
- Vedtagelse af en samlet og ajourført cybersikkerhedsstrategi og udpegelse af en enhed, som er ansvarlig for dens gennemførelse og samarbejde med andre medlemsstater.
- Forbedring af adgangen til brugervenlige offentlige onlinetjenester, herunder gennem grænseoverskridende sammenkoblinger og infrastrukturer, tilvejebringelse af interoperable offentlige e-indkøb og mere udbredt indførelse heraf og fremme af udbredt anvendelse af e-fakturering.
- Eventuel overvejelse af reducere af omkostninger og gennemsnitlige frister forbundet med registrering af nationale patenter og varemærker samt oprettelse af specialiserede afdelinger for intellektuelle ejendomsrettigheder.

Integration af det indre marked set i et værdikædeintegrationsperspektiv

Rapporten afsluttes med horisontale konklusioner om det indre marked baseret på en analyse af værdikæder – det vil sige levering og køb af produktionsinput. Analysen viser, at styrkelsen af de grænseoverskridende produktionskæder er et vigtigt middel til at fremme konkurrenceevne og vækst. De grænseoverskridende input i EU's produktion, både i og uden for EU, er endvidere samlet set vokset, hvorfor tempoet i integrationen af det indre marked er videreført.

Derudover viser analysen, at andelen af handel inden for EU og med tredjelande i produktionsinputtene er komplementær. Bestræbelserne på at uddybe det indre marked og fremme frihandelsaftaler styrker således hinanden. Velfungerende tjenesteydelsesmarkeder har dertil positive virkninger for EU's fremstillingsvirksomhed og omvendt. Endelig viser analysen, at reformbestræbelser bør fokusere på dels reduktion af handelshindringer i sektorer, som er forholdsvist store, men endnu ikke godt integreret, dels forbedring af produktiviteten i sektorer, der allerede er stærkt integreret.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Meddelelsen har ikke i sig selv lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Initiativer som den årlige vækstundersøgelse, der styrker overvågningen samt koordineringen af EU-landenes økonomiske politik og bidrager til sundere økonomisk politik, herunder gennem strukturreformer samt tidligere korrektion af ubalancer, har positive samfundsøkonomiske konsekvenser.

9. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Meddelelsen har ikke sig selv administrative konsekvenser for erhvervslivet.

10. Høring

Sagen har ikke været sendt i høring.

11. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der er generel enighed i Rådet om vigtigheden af at få det indre marked til at fungere bedre.

12. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter generelt initiativer, som styrker det indre marked, og som har til hensigt at skabe vækst og styrke EU's konkurrenceevne. Landene i EU's indre marked udgør det største marked for danske virksomheders internationale aktiviteter, og et velfungerende indre

marked er en forudsætning for vækst og beskæftigelse i EU og i Danmark.

Regeringen støtter Kommissionens udarbejdelse af denne rapport, da rapporten er med til at sætte fokus på integrationen af det indre marked. Regeringen støtter desuden, at rapporten fokuserer på tjenesteydelser, herunder de finansielle tjenesteydelser, transportmarkedet, energimarkedet og det digitale marked samt fremhæver de prioriteter, som medlemsstaterne i relation til de enkelte områder bør fokusere på fremover.

13. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering den 29. november 2013.